

gafven denna hatt eller kappa
hade på sig var han försumlig
sker ofyndig. Sådan hattar
hade också trollen när de
gingo ut på förvärf och vilte
vara ofyndliga. En af trollen
bar alltid en kanna på ryggen
hvaruti famlades saften af
drycken som de borttogo. De
bland gingo också trollens barn
om dagen i marken och uti
björkeskogen, som ligger omkring
Maglesten, och då togo de på
sig hare lekulor, hvilka de
aflade på snart de kommo hem
igen. Således lupo de om dagen
och diade kreaturen och kostka-
pen; togo också till sig hvad

annan spörning de öfverkomma
kunde, på att de stundom voro
på stenarna när de kommo hem,
att de trillade på golfvet. Trol-
lemannen Clausa var på starkt
att han med sin rygg kunde
lyfta upp Maglesten, och då
fatto han 3 röda stötter der un-
der, hvilka glemmade som guld.
När stenen på upplyftes, så den-
fado trollen, hvilket gemenligen
skedde om jul och ibland om he-
lig dags nätterne, och om sommar-
nätterne när trollen hade fått
samkat sig något i förvärd, hvor-
af de kunde göra sig till godo.
Så ofta som torrens vider var i
husten, ville trollen intet besiga